ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Ήταν στα μέσα του περασμένου Οκτώβρη όταν η είδηση έπεφτε σαν βόμβα στην Ισπανία: Η Γερμανία πληρώνει ακόμα και τώρα συντάξεις στους Ισπανούς φασίστες που πολέμησαν στο πλευρό της Βέρμαχτ στο Στάλινγκραντ! Με αφορμή αυτή την είδηση, εντελώς ξαφνικά, η μια μετά την άλλη οι περισσότερες ισπανικές εφημερίδες ξέθαβαν για εβδομάδες το –οδυνηρό- παρελθόν και αφιέρωναν άρθρα επί άρθρων στη διαβόητη «Γαλάζια Μεραρχία» (División Azul) και στους 37.000 εθελοντές της που, με τις ευλογίες του δικτάτορα Φράνκο, βρέθηκαν πριν από 73-74 χρόνια στη μακρινή Ρωσία για να συνδράμουν τη ναζιστική Γερμανία στην απόπειρά της να συντρίψει …τον μπολσεβικισμό!

Πρωταγωνιστής αλλά και πρωτεργάτης αυτής της απρόσμενης επιστροφής σε ένα παρελθόν που πολλοί νόμιζαν οριστικά ξορκισμένο, είναι ο Andrej Hunko, ο τόσο αγαπητός –και- στην Ελλάδα βουλευτής της γερμανικής Die Linke, που αποκάλυψε το σκάνδαλο με την πρωτοβουλία του να ζητήσει εξηγήσεις από την Καγκελάριο Μέρκελ. Γνωρίζοντας τους αγώνες του φίλου Andrej για την υπεράσπιση των δικαίων του ελληνικού λαού, μπορούμε να πούμε ότι κίνητρό του στη κατάθεση των κοινοβουλευτικών του ερωτήσεων στη γερμανική κυβέρνηση δεν ήταν η αποκάλυψη ενός αλλά μάλλον δυο σκανδάλων: του φανερού της συνταξιοδότησης από το Γερμανικό κράτος των Ισπανών φασιστών αλλά και του λιγότερο ορατού, εκείνου της μόνιμης άρνησης του Γερμανικού κράτους να αποζημιώσει τους Έλληνες πολίτες θύματα των ναζιστικών θηριωδιών!

Δυστυχώς, η είδηση ότι η γερμανική κυβέρνηση πληρώνει τους Ισπανούς φασίστες που συμπολέμησαν με το ναζιστικό στρατό **(1)** ενώ αρνείται πεισματικά να πληρώσει τους Έλληνες που μακέλεψε ο ίδιος ναζιστικός στρατός δεν φαίνεται να προκάλεσε ιδιαίτερη αίσθηση τόσο στις ελληνικές αρχές όσο και στα ελληνικά ΜΜΕ. Καμιά αντίδραση, και ακόμα χειρότερα, καμιά πληροφόρηση της ελληνικής κοινής γνώμης. Μόνον απόλυτη εκκωφαντική σιωπή…

Αυτό το σκάνδαλο των σκανδάλων δεν μπορεί όμως να μείνει έτσι. Καθώς μάλιστα συμπυκνώνει μέσα του όλα τα προβλήματα της εποχής μας, το εφιαλτικό παρελθόν με το εξίσου απειλητικό παρόν και μέλλον, είναι στα χέρια όλων των άμεσα θιγόμενων από αυτό, Γερμανών, Ελλήνων και Ισπανών πολιτών, να το αναδείξουμε και να του δώσουμε τη συνέχεια που του αξίζει. Και το πρώτο βήμα σε αυτή τη κατεύθυνση είναι η συνέντευξη που ακολουθεί. Δίνοντας το λόγο στον ίδιο τον Andrej Hunko ευελπιστούμε ότι, αυτή τη φορά, θα

σπάσει το τείχος της σιωπής και οι αντιδράσεις θα σταθούν στο ύψος των κρίσιμων περιστάσεων...

Γιώργος Μητραλιάς

Συνέντευξη με τον Andrej Hunko, βουλευτή Die Linke, που αποκάλυψε το σκάνδαλο

Γ. Μητραλιάς: Θα ήθελες να μας πεις ποιες ήταν οι κοινοβουλευτικές ερωτήσεις που απηύθυνες στη γερμανική κυβέρνηση σχετικά με τις συντάξεις που αυτή εξακολουθεί να πληρώνει σε Ισπανούς βετεράνους της Γαλάζιας Μεραρχίας (Division Azul) και ποια ήταν η επίσημη απάντηση της γερμανικής κυβέρνησης;

Andrej Hunko: Οι ερωτήσεις μας προς τη Γερμανική Κυβέρνηση σχετικά με τις πληρωμές σε πρώην μέλη της «Γαλάζιας Μεραρχίας» αφορούσαν το ποσό που καταβλήθηκε και τον αριθμό των ανθρώπων στους οποίους έγιναν αυτές οι πληρωμές. Θέλαμε να μάθουμε πόσα πληρώνει σήμερα η Γερμανία σε αυτούς του συνεργάτες των Ναζιστών και ποια ήταν η εξέλιξη αυτού του ποσού από τότε που η σχετική διμερής συμφωνία υπογράφηκε το 1962 και κυρώθηκε το 1965.

Οι απαντήσεις έφεραν στο φως ότι η Γερμανία συνεχίζει και σήμερα να πληρώνει περισσότερα από 100.000 ευρώ το χρόνο σε 41 πρώην μέλη της «Γαλάζιας Μεραρχίας» και σε εννιά επιζώντες συγγενείς. Είναι πολύ πιθανό ότι αυτό το ποσό ήταν πολύ μεγαλύτερο προηγουμένως, καθώς η «Γαλάζια Ταξιαρχία» υπήρξε πριν από πάνω από 70 χρόνια και πολλοί από τους πολεμιστές της έχουν πεθάνει. Όμως, η Κυβέρνηση δεν έδωσε συγκεκριμένους αριθμούς ποσών για ολόκληρη τη χρονική περίοδο. Θα χρειαστεί να γίνουν έρευνες στα δημόσια αρχεία για να μάθουμε τα συγκεκριμένα ποσά.

Επίσης, η Κυβέρνηση μάς δήλωσε ότι δεν σκοπεύει να δώσει τέλος σε αυτές τις πληρωμές.

Γ.Μ.: Γνωρίζουμε τώρα ότι η συμφωνία για τη πληρωμή συντάξεων στους βετεράνους της «Γαλάζιας Ταξιαρχίας» έγινε το 1962 μεταξύ της Ομοσπονδιακής Γερμανίας του τότε

Καγκελάριου Αντενάουερ και της κυβέρνησης του δικτάτορα Φράνκο η οποία, σε αντάλλαγμα, συμφώνησε να κάνει το ίδιο, δηλαδή να πληρώνει συντάξεις, στους βετεράνους της αιματοβαμμένης ναζιστικής «Λεγεώνας Κόνδωρ», που ευθύνεται για πολλά εγκλήματα πολέμου στη διάρκεια του ισπανικού εμφύλιου πολέμου, μεταξύ των οποίων και η ισοπέδωση της βασκικής πόλης Γκερνίκα. Τώρα, μόλις λίγες μέρες μετά από τη 40η επέτειο του θανάτου 2015-12-04 03του Φράνκο (20 Νοεμβρίου 1975), θα ήταν χρήσιμο να θυμηθούμε ότι το ίδιο καθεστώς του Φράνκο που συνήψε αυτή τη συμφωνία με την Ομοσπονδιακή Γερμανία το 1962, προσέφερε άσυλο σε διάσημους Ναζιστές όπως π.χ. ο Όττο Σκορτσένι (Otto Skorzeny) ή ο Λεόν Ντεγκρέλ (Leon Degrelle) μέχρι το θάνατό τους.**(2)** Πιστεύεις ότι η συμφωνία του 1962 είναι εμβληματική των «εκλεκτικών συγγενειών» που υπάρχουν μεταξύ του καθεστώτος του Φράνκο και της μεταπολεμικής Ομοσπονδιακής Γερμανίας;

Andrej Hunko: Πιστεύω ότι αυτό ισχύει. Όμως, δεν αντανακλά μόνο τις σχέσεις μεταξύ της μεταπολεμικής Γερμανίας και του φασιστικού καθεστώτος Φράνκο. Νομίζω ότι μπορούμε να το δούμε και σαν απόδειξη της συνέχειας του Ναζιστικού προσωπικού στη δημόσια διοίκηση, στις ένοπλες δυνάμεις, και στις μυστικές υπηρεσίες της μεταπολεμικής Γερμανίας. Σε πολλές περιπτώσεις υπήρξε είτε καθόλου είτε περιορισμένη αποναζικοποίηση και πολλά πόστα πληρώθηκαν, σε κάποιες περιπτώσεις, από υψηλόβαθμους Ναζιστές. Μια από τις πιο διάσημες από αυτές τις περιπτώσεις, για να δώσουμε ένα παράδειγμα, ήταν εκείνη του Ράινχαρντ Γκέλεν (Reinhard Gehlen) που ίδρυσε τις μυστικές υπηρεσίες (BND) της Ομοσπονδιακής Γερμανίας.

Αν δούμε τα πράγματα από αυτή την οπτική γωνία, δεν εκπλήσσει το γεγονός ότι η Γερμανία της κυβέρνησης Αντενάουερ υπέγραψε μια τέτοια συμφωνία με την Ισπανία του Φράνκο. Αυτό βέβαια δεν την κάνει λιγότερο αποκρουστική.

Γ.Μ.: Ποια ήταν η απήχηση στη Γερμανία των κοινοβουλευτικών σου ερωτήσεων και της απάντησης της Γερμανικής κυβέρνησης; Υπήρξαν καθόλου αντιδράσεις που συνέδεαν αυτή τη σκανδαλώδη υπόθεση με τη μόνιμη άρνηση των Γερμανικών κυβερνήσεων να καταβάλουν πολεμικές αποζημιώσεις και επανορθώσεις στο Ελληνικό Κράτος και σε Έλληνες θύματα των ναζιστικών θηριωδιών;

Andrej Hunko: Φυσικά προσπαθήσαμε να κάνουμε αυτή τη σύνδεση στα σχόλια μας για τις απαντήσεις της Γερμανικής κυβέρνησης. Για μένα είναι σκάνδαλο το γεγονός ότι η σημερινή Γερμανία έχει αρνηθεί να πληρώσει αποζημιώσεις και επανορθώσεις στα θύματα. Δεν έχει αποπληρωθεί ούτε καν το αναγκαστικό δάνειο που η Χιτλερική Γερμανία επέβαλε στην Ελλάδα στη διάρκεια της Κατοχής. Και αρκεί μια ματιά στις δικαιολογίες που χρησιμοποίησε το Γερμανικό υπουργείο Εξωτερικών για να μην πληρώσει, για να τις χαρακτηρίσουμε σκανδαλώδεις.

Από την άλλη μεριά, άνθρωποι που εθελοντικά πολέμησαν στο πλευρό της Βέρμαχτ στο πόλεμο εξόντωσης που αυτή έκανε στην Ανατολική Ευρώπη εξακολουθούν και σήμερα να πληρώνονται από τη Γερμανία. Αυτό μου είναι ακατανόητο.

Όμως, οι αντιδράσεις στα γερμανικά ΜΜΕ ήταν αρκετά περιορισμένες. Έγινε αναφορά στις απαντήσεις της Κυβέρνησης αλλά δεν συζητήθηκε ευρύτερα αυτό το ζήτημα. Νομίζω ότι η αντίδραση στα ισπανικά ΜΜΕ ήταν πολύ σημαντικότερη. Ένας λόγος για αυτό θα μπορούσε να είναι ότι το τέλος της φασιστικής δικτατορίας στην Ισπανία είναι πολύ πιο πρόσφατο από ό,τι στη Γερμανία.

Γ.Μ.: Τι θα έλεγες αν Έλληνες, Ισπανοί και Γερμανοί ακτιβιστές και κοινωνικά κινήματα έδιναν συνέχεια σε αυτή την σκανδαλώδη υπόθεση; Πιστεύεις ότι θα ήταν χρήσιμο και δυνατό να ληφθεί μια τέτοια πρωτοβουλία;

Andrej Hunko: Ναι, οπωσδήποτε. Ένα βήμα που κάναμε σε κοινοβουλευτικό επίπεδο ήταν να θέσουμε αυτό το ζήτημα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε συνεργασία με τον Josu Juaristi Abaunz από τη Χώρα των Βάσκων, που είναι μέλος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ευρωπαϊκής Ενωμένης Αριστεράς-Βόρειας Πράσινης Αριστεράς (GUE/NGL). Προς το παρόν, προσπαθούμε πάντα να συγκεντρώσουμε περισσότερα στοιχεία σχετικά με τις πληρωμές σε φασίστες εθελοντές και την απουσία αποζημιώσεων σε θύματα του πολέμου και της κατοχής. Ωστόσο, πιστεύω ότι η εμπλοκή ακτιβιστών σε αυτή την υπόθεση όχι μόνο θα ήταν σπουδαίο σύμβολο διεθνιστικής αλληλεγγύης, αλλά και θα μπορούσε τελικά να βοηθήσει να αποδοθεί δικαιοσύνη σε όλους εκείνους που υπέφεραν από τη φασιστική τυραννία ή πολέμησαν εναντίον της.

Σημειώσεις

1. Βλέπε http://contra-xreos.gr/arthra/928-1936-2015.html

2. Ο Όττο Σκορτσένυ ήταν αξιωματικός των SS που έγινε διάσημος για τις παράτολμες επιχειρήσεις του, μια από τις οποίες ήταν η απαγωγή και απελευθέρωση του Μουσολίνι το 1943. Ο Λεόν Ντεγκρέλ ήταν ιδρυτής και ηγέτης του βελγικού φασιστικού κινήματος Rex και επικεφαλής της «Ταξιαρχίας των Βαλόνων» που πολέμησε στη Ρωσία στο πλευρό της Βέρμαχτ.

Πηγή: contra-xreos.gr